

ROMANIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
-SECTIA LITIGII DE MUNCA SI ASIGURARI SOCIALE-

SENTINTA CIVILA NR. 2062/LM/2012

DOSAR NR. 4498/97/2012

Sedința publică din data de 1 octombrie 2012

Instanța constituită din:

PRESEDINTE: BULIGAN MIHAELA LILIANA	- Judecător
MUREȘAN LAVINIA CRISTINA	- Asistent judiciar
GALICI CIPRIAN VIRGIL	- Asistent judiciar
MICIN CECILIA ANA	- Grefier șef secție

Pe rol se află soluționarea *acțiunii în conflict de muncă* formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, **reclamantul Pocsai Irma**, în contradictoriu cu pârâtul **Colegiul Național de Informatică „Traian Lelescu” Hunedoara**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal se prezintă Radu Cristiana – consilier juridic, pentru a reprezenta interesele organizației sindicale și a membrilor de sindicat, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța din oficiu invocă excepția prescripției dreptului material al acțiunii în ceea ce privește pretențiile aferente perioadei 1 octombrie 2008 – 30 aprilie 2009.

Consilier juridic – Radu Cristiana depune la dosar delegație de reprezentare și lasă la aprecierea instanței soluționarea excepției invocate.

Având în vedere că a fost depășit termenul de 3 ani de formulare a acțiunii, iar dreptul material la acțiune în ceea ce privește pretențiile aferente perioadei 1 octombrie 2008 – aprilie 2009 este prescris, instanța admite excepția invocată din oficiu.

Consilier juridic – Radu Cristiana declară că nu are alte cereri de formulat sau probe de administrat și solicită judecarea cauzei pe fond.

Instanța, văzând că nu mai sunt alte cereri și excepții de soluționat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Consilier juridic Radu Cristiana - în calitate de reprezentant pentru **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat – **reclamantul Pocsai Irma**, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată în scris. Fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin *acțiunea în conflict individual de muncă* înregistrată la această instanță la data de 01.06.2012, sub nr. 4498/97/2012, **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, **reclamantul Pocsai Irma**, a chemat în judecată pe pârâtul **Colegiul Național de Informatică „Traian Lelescu”**, solicitând instanței obligarea acestuia la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea O.G. nr. 15/2008, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, începând cu data de 01.10.2008 și până la data de 31.12.2009, actualizate în funcție de rata inflației la data plății efective.

În fapt, reclamantul a arătat, în esență, că prin O.G. nr. 15/2008 privind creșterile salariale care se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată prin Legea nr. 221/2008 (declarată constituțională în cadrul controlului anterior de constituționalitate), s-a prevăzut că începând cu data de 01.10.2008 valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru salariile personalului didactic să fie de 400.00 lei, că OUG nr. 136/2008 pentru stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008 a fost declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 1221/2008 și că prin OUG nr. 151/2008 (de modificare și completare a OG nr. 15/2008) s-a stabilit că pe întreaga durată a anului 2009 valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este de 299.933 lei. A mai arătat că prin decizia nr. 842/02.06.2009 Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. I pct. 2 și 3 din OUG nr. 151/2008 sunt neconstituționale, că prin OUG nr. 1/2009 s-a modificat din nou Legea nr. 221/2008 în sensul menținerii valorii coeficientului de multiplicare la 299.933 lei (în loc de 400) lei în intervalul 1 ianuarie – 31 martie 2009 și că art. 2 și 3 din acest ultim act normativ a fost, de asemenea, declarat neconstituțional (decizia Curții Constituționale nr. 989/30.06.2009).

De asemenea, reclamantul a susținut că din actele normative mai sus citate rezultă că începând cu data de 01.10.2008, salariile personalului didactic (de predare și instruire/pregătire practică și didactic auxiliar) din învățământul preuniversitar se calculează având ca bază o valoare de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000, că pârâtul nu a procedat la calculul și plata drepturilor salariale potrivit Legii nr. 221/2008, ci a făcut aplicarea dispozițiilor OUG nr. 136/2008, OUG nr. 151/2008 și OUG nr. 1/2009 – acte normative declarate neconstituționale. A mai susținut și faptul că salariații din învățământ au un bun în sensul protejat de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului (art. 1 din protocolul nr. 1), putând pretinde cel puțin o speranță legitimă cu privire la obținerea drepturilor referitoare la creșterile salariale, atât timp cât au fost aprobate prin lege de organul legislativ suprem și că Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în sensul admiterii acțiunii de față prin decizia nr. 3/2011 dată pe calea recursului în interesul legii.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 112 și art. 330⁷ alin. (4) Cop proc.civ., art. 268 alin. (1) lit. c) Codul muncii, art. 62 alin. (1) lit. g), art. 210 și art. 211 din Legea nr. 62/2011, articolul unic din Legea nr. 221/2008, art. 29 și urm. din Legea nr. 47/1992, art. 1 alin. (4) și (5), art. 20 alin. (1), art. 41 alin. (2) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 111 alin. (1), art. 115 alin. (4) și (6), art. 141 și art. 146 din Constituția României.

Acțiunea este **scutită de la plata taxelor de timbru**, conform art. 270 raportat la art. 266 Codul muncii republicat.

Pârâtul, legal citat, nu a depus întâmpinare, nu s-a prezentat în fața instanței pentru a se apăra și nici nu a propus probe în apărare.

Reclamantul a depus, în original, împuternicire, adeverința nr. 4061/04.10.2011 emisă de Colegiul Național de Informatică „Traian Lalescu”.

La termenul de judecată din data de 01.10.2012 instanța a respins acțiunea ca prescrisă în partea referitoare la drepturile salariale pretinse pe perioada 01.10.2008 – 30.04.2009, în temeiul dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c) Codul muncii.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Prin O.G. nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, începând cu data de 01.10.2008. Prin decizia nr. 1093 din 15.10.2008 Curtea Constituțională a constatat că legea de aprobare a OG nr. 15/2008 este constituțională.

Prin O.U.G. nr. 136/2008, dispozițiile Legii nr. 221/2008 privind data acordării creșterilor salariale, au fost modificate, în sensul acordării majorărilor salariale începând cu luna aprilie 2009. Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor O.U.G. nr. 136/2008 de către Avocatul Poporului, prin decizia nr. 1221/12.11.2008, a admis excepția și a constatat că prevederile acestei ordonanțe sunt neconstituționale.

Ulterior, Guvernul a emis o nouă ordonanță de urgență, respectiv O.U.G. nr. 151/2008, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr. 221/2008, iar Curtea Constituțională, prin decizia nr. 842/02.06.2009, constată neconstituționalitatea prevederilor art. I pct. 2 și 3 din această ordonanță de urgență.

La data de 29.01.2009, Guvernul României, prin O.U.G. nr. 1/2009, modifică dispozițiile O.G. nr. 15/2008 și ale Legii nr. 221/2008, iar ulterior apariției acestei ordonanțe s-au mai adoptat încă două ordonanțe, respectiv O.U.G. nr. 31/2009 și O.U.G. nr. 41/2009, care conțin prevederi similare cu cele ale O.U.G. nr. 1/2009. Sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din OUG nr. 1/2009, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 989/30.06.2009, a constatat neconstituționalitatea acestora, iar în ceea ce privește OUG nr. 41/2009 Curtea Constituțională a reținut că este oricum afectată de vicii de neconstituționalitate, conform deciziei nr. 124/09.02.2010.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, prin care s-a stabilit ca fiind neconstituționale dispozițiile O.U.G. nr. 151/2008 și cele ale O.U.G. nr. 1/2009, instanța, raportat la prevederile art. 31 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, constată că pretențiile deduse judecării sunt întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 221/2008, lege prin care au fost aprobate prevederile O.G. nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.

În această situație, modificările aduse O.G. nr. 15/2008 prin dispozițiile OUG nr. 136/2008 nu mai produc efecte, fiind suspendate de drept, conform art. 31 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și nici modificările aduse prin actele normative ulterioare unor prevederi suspendate de drept nu pot produce efecte. Cum prin decizii succesive Curtea Constituțională a declarat neconstituționale modificările aduse O.G. nr. 15/2008, rezultă că acest act normativ, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 221/2008, este în vigoare.

În acest sens, prin decizia nr. 3/2011, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii și a statuat: „ca efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale OUG nr. 136/2008, nr. 151/2008 și nr. 1/2009, dispozițiile OG nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009”.

Pe cale de consecință, potrivit art. 169 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să-l despăgubească pe salariat în situația în care a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, sau în legătură cu serviciul, neplata salariului stabilit de lege reprezentând o încălcare a contractului individual de muncă intervenit între angajator și salariat potrivit art. 157 alin. (2) Codul muncii, care atrage răspunderea civilă contractuală a celui ce angajează.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prevederile Legii nr. 221/2008, acțiunea în conflict de drepturi, astfel cum a fost formulată de către reclamantă, este întemeiată numai în parte.

Văzând și dispozițiile art. 161 alin. (4) Codul muncii (în vigoare la data respectivă) care obligă la o justă despăgubire a reclamantei și la repararea prejudiciului suferit de aceasta, măsura de actualizare a diferențelor de drepturi salariale este destinată să asigure respectarea proporției dintre valoarea drepturilor cuvenite la data scadenței și cea de la data plății efective, având în vedere devalorizarea monedei naționale din cauza procesului de inflație.

Pe cale de consecință, instanța va obliga pe pârât la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, începând cu data de 01.05.2009 și până la data de 31.12.2009, sume ce se vor actualiza în funcție de indicii de inflație la data efectivă a plății și va respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția prescripției dreptului material la acțiune în ceea ce privește diferențele de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele

c convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, aferente perioadei 01.10.2008 – 30.04.2009, invocată de instanță din oficiu.

Respinge acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Poscai Irma**, în contradictoriu cu pârâtul **Colegiul Național de Informatică „Traian Lalescu”**, cu sediul în Hunedoara, str. Victoriei nr. 23, județul Hunedoara, în ce privește diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, aferente perioadei 01.10.2008 – 30.04.2009, ca prescrisă.

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Poscai Irma**, în contradictoriu cu pârâtul **Colegiul Național de Informatică „Traian Lalescu”**, cu sediul în Hunedoara, str. Victoriei nr. 23, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, începând cu data de 01.05.2009 și până la data de 31.12.2009, actualizate în funcție de indicii de inflație la data efectivă a plății.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 01.10.2012.

Președinte
Buligan Mihaela Liliana

Asistent judiciar
Mureșan Lavinia Cristina

Asistent judiciar
Galici Ciprian Virgil

Grefier șef secție
Micin Cecilia Ana

4 ex.
BML/MCA
11.10.2012

Pentru conformitate
Grefier,

